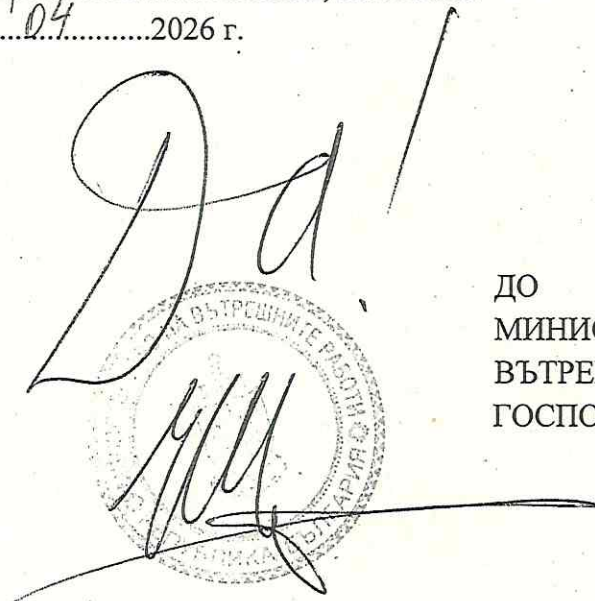

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
ДИРЕКЦИЯ „ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ“

Рег. № 8121р-6305, екз. №.....
08.04 2026 г.

ДО
МИНИСТЪРА НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
ГОСПОДИН ЕМИЛ ДЕЧЕВ

ПРАВЕН АНАЛИЗ

ОТНОСНО: Отменените със съдебен акт заповеди за налагане на дисциплинарни наказания в МВР през 2025 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

I. В изпълнение на чл. 79, ал. 3 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкцията) ДЧР – МВР изготви анализ на отменените през 2025 г. от административните съдилища заповеди за налагане на дисциплинарни наказания в МВР, на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР. Обобщени са данните от предоставените от структурите годишни правни анализи по чл. 78, т. 5 от Инструкцията, за отменените в периода 01.01.2025 г. – 31.12.2025 г. заповеди, издадени от ръководни служители. Отделно са обсъдени поотделно всяко едно от отменителните основания в съдебните решения, съобразно тяхната повтораемост при отмяната на издадените заповеди за налагане на дисциплинарни наказания. Обърнато е внимание на онези от тях, които сочат значителна честота на допускани грешки при провеждане на дисциплинарните проверки и производства, с последица отмяна на постановените индивидуални административни актове с които последните са приключени. Анализът цели превантивно отстраняване на пропуски при търсене на дисциплинарна отговорност от служителите в МВР, водещо към издаване на индивидуални административни актове за налагане на дисциплинарни наказания, отговарящи

на високите изисквания на административните съдилища. Насочен е към постигане на целта на ЗМВР – за всяко дисциплинарно нарушение извършилият го служител реално да носи предвидената дисциплинарна отговорност. Поставя си за задача значително намаление на отменените заповеди за налагане на дисциплинарни наказания, доколкото тази отмяна на практика води до липса на налагане на адекватни наказания, което е един от основните рискове, записани в Риск-регистъра на първостепенния разпоредител с бюджет по бюджета на МВР, водещ до увеличение на корупционните нагласи на служителите в МВР.

II. От предоставените от структурите годишни правни анализи се установява, че отменените през 2025 г. заповеди за налагане на дисциплинарни наказания са 120 бр. За сравнение - отменените актове през 2024 г. са 204 бр., през 2023 г. са 206 бр. За този тригодишен период със заповеди са наложени общо в МВР, по реда на ЗМВР, дисциплинарни наказания: през 2025 г. – 785, през 2024 г. – 1030, през 2023 г. – 1222. Поради продължителност на съдебните производства, през 2025 г. административните съдилища са отменяли и заповеди, с които са бил наложени дисциплинарни наказания преди 01.01.2025 г.

Въпреки това, те са включени в настоящия сравнителен анализ, като за тригодишен период – 2025, 2024 и 2023 г. издадените и отменени заповеди по структури са:

ОДМВР/ структури	заповеди за наказания					
	2025		2024		2023	
	изд.	отм.	изд.	отм.	изд.	отм.
Благоевград	31	3	27	3	22	19
Хасково	6	1	3	3	17	3
Шумен	16	1	12	1	8	0
Враца	13	0	20	1	19	3
Търговище	7	0	7	0	4	1
Кърджали	8	1	10	2	7	1
Перник	12	4	16	9	7	4
Смолян	16	0	15	2	5	1
Разград	7	1	13	1	14	1
Добрич	10	0	5	4	30	4
Пазарджик	8	3	32	14	16	10
Пловдив	29	5	42	9	47	11
В.Търново	13	0	23	0	11	0
СДВР	63	16	112	32	178	41
София	31	7	32	17	35	13
Монтана	12	3	5	0	13	2
Ямбол	7	0	8	1	20	2
Кюстендил	8	1	5	0	6	0
Русе	10	2	26	9	29	6
Сливен	14	3	23	2	28	2
Ловеч	11	2	26	3	17	2
Бургас	57	5	48	1	68	4
Видин	4	2	8	5	16	5
Варна	24	5	55	4	54	4
Силистра	4	0	5	1	16	0
Ст.Загора	37	2	46	7	75	2

Плевен	13	2	24	4	18	8
Габрово	9	0	19	1	10	0
ГДБОП	5	1	6	1	7	2
ГДНП	5	0	1	1	5	0
ГДЖСОБТ	18	3	26	8	25	1
ГДГП	179	17	260	41	266	26
ДВС	7	1	5	0	2	0
ГДПБЗН	56	6	58	2	69	3
АМВР	2	0	6	0	5	3
министър		19		15	49	22
гл.секретар		2			2	
НИК	1	0	0	0	2	0
ДМОС	4	0				
ИП	1	1				

Отменените заповеди за налагане на дисциплинарни наказания са разпределени както следва:

- по длъжности на дисциплинарно наказващи органи, издали заповедите – от ръководители на структури по чл. 37 от ЗМВР – 52 (123 за 2024 г.), от началник на РУ/ГПУ/РСПБЗН – 19 (33 за 2024 г.), от началник на отдел – 2 (1 за 2024 г.), от началник на сектор – 4 (2 за 2024 г.), от началник на ЗЖУ - 2;

- по видове наложени дисциплинарни наказания: за „уволнение“ – 21 (17 за 2024 г.), за „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“ – 1 (1 за 2024 г.), за „порицание“ – 53 (108 за 2024 г.), за „писмено предупреждение“ - 15 (30 за 2024 г.), за „мъмрене“ – 3 (11 за 2024 г.).

В отделните съдебни решения са изложени мотиви за установени няколко различни пороци в една и съща заповед, поради което броя на заповедите не съвпада с този на отменителните основания.

IV. Отменителни основания, съдържащи се в съдебните актове:

1. Нарушения на материалния закон

Поради неспазване на материалните норми, разписани в нормативните актове, уреждащи търсенето на дисциплинарна отговорност от служители на МВР, са отменени 88 заповеди (през 2024 г. – 175).

1.1. Най-многобройни са случаите на **недоказаност на вмененото дисциплинарно нарушение** – при 52 от отменените заповеди (134 за 2024 г. и 81 за 2023 г.). В сравнение с предишните две години има съществено намаляване на броя на заповедите, издадени при липса на установено и доказано от дисциплинарно наказващия орган по безспорен и несъмнен начин дисциплинарно нарушение. За част от тези заповеди в анализите не е посочена конкретика, само е отбелязано, че са отменени от съдилищата поради недоказаност.

Акцентът на административните съдилища е във всяка една дисциплинарна проверка и всяко едно дисциплинарно производство да са събрани и ангажирани достатъчно годни доказателства, които по безспорен и несъмнен начин установяват извършеното дисциплинарно нарушение и водят до единствено възможния извод за неговия автор. Тези доказателства следва и да бъдат проверени, особено в случаите когато между тях съществуват

противоречия. Поради небрежно отношение към доказателствата, е допуснато в една от отменените заповеди да бъде посочен различен номер на техническото средство - дрегер, с което е била установена употреба на алкохол от служителя, от този в разпечатката от дрегера.

В съдебните актове се приема за недопустимо налагането на дисциплинарни наказания само по подозрения и предположения за извършено дисциплинарно нарушение и виновно поведение на съответния служител. В един от съдебните актове е посочено, че наказващият орган се е задоволил само с доказателствата, без те да описват реалното фактическо положение – установена е липса на видеозаснемане, без сигнализиране от страна на системата, което води до основателно съмнение за неизправност на техниката изначало. Заповед е отменена, тъй като за описаните в нея факти не се съдържали доказателства в дисциплинарното производство. Съдът е отменил заповед, тъй като в доказателствата от дисциплинарното производство се установява фиксирано само едно съмнение за неправомерно поведение на служителя. Изисква се не само доказване на конкретни действия но и на наличието на обективно несъответствие между правно дължимото и фактическо осъществено поведение от служителя. Съдът приема липсата на установено такова несъответствие за недоказано противоправно деяние. Една от заповедите е била отменена, тъй като не е било доказано по безспорен начин извличането от служителя на лична изгода от служебните му функции само с установяването на неговото транспортиране със служебен автомобил от местоживеенето до местоработата. За недоказано дисциплинарно нарушение е приел съдът и случай, при който не са били установени доказателства за причинно следствена връзка между действията на служителя и настъпили вредни последици. Една от заповедите е отменена, поради установена от експертиза липса на причинно-следствена връзка между настъпило ПТП с участието на наказания служител и телесните увреждания на пешеходец (не е имало съприкосновение между автомобила и пешеходеца), друга заповед е отменена поради недоказана връзка между поведението на служителя и липсата на видеозаписи от камерата за видеонаблюдение в служебния автомобил. В тази насока, в едно от отменителните решения е прието, че не е доказан противоправния характер на действията на наказания служител.

За недоказано дисциплинарно обвинение е приел съдът случай, в който наказващият орган е кредитирал доказателства – сведения на лица, които не са възприели събитията, въпреки тяхната противоречивост, като е пренебрегнал свидетел очевиден подкрепен от приобщените видеозаписи. В друг случай отмяната на заповедта е поради недостатъчни доказателства за да се обоснове извод за виновно поведение на служителя при наличието на противоречия между отделните свидетели.

В 6 от случаите (6 за 2024 г., 1 за 2023 г.) съдът е приел, че в дисциплинарните производства е установено и доказано **правомерно поведение** на служителите, което не е било взето предвид от дисциплинарно наказващия орган. В съдебния акт е направен категоричен извод, че доказателствата безспорно установяват, че служителят е положил изискващите се от него грижи за опазване на служебната си карта и нагръдния му знак. Заповед е отменена, тъй като безспорно е било доказано, че наказаният служител е управлявал служебния автомобил с повишено внимание, с ниска скорост и е предприел всички необходими действия при възприемане на насрещно движещия се автомобил. За три от случаите в съдебните решения съдът е подчертал, че не само, че не е доказано противоправно приложение от служителите на физическа сила, но с оглед на поведението на проверяваните лица, напълно оправдано и законно те са изпълнили и приложили изискванията на ЗМВР и Наредба № 81213-418/14.03.2017 г. Отмяната на заповед е мотивирана от съда с доводите, че от доказателствата

се установява правилно извършени от служителя действия, в съответствие с Методическите указания утвърдени с МЗ № 8121з-1110/08.08.2024 г. при употребата на стоппатрон.

Седем заповеди (10 за 2024 г., 9 за 2023 г.) са отменени, тъй като според доказателствата от дисциплинарните производства **не са били извършени дисциплинарни нарушения**. В един от случаите в съдебния акт са изложени мотиви за липса на нарушение, тъй като служителят по време на определения период не е бил през цялото време със затворени очи, имало е прекъсване и това определя недоказаност на твърдението, че не е осъществявал пътен контрол. Още повече, че през този период от време, за който е наказан, не са преминавали в този участък пътни превозни средства. За липса на безспорно доказано бездействие на разследващ полицаи по водено досъдебно производство съдът е приел факта, че от доказателствата се установява наличието на проведени от служителя процесуално следствени действия. Оценката от ДНО на поведението на служителя не е била съобразена с броя и сложността на възложените на служителя за разследване досъдебни производства, поведението на обвиняемите и на съответните компетентни органи. Една от заповедите е отменена, тъй като при липса на изготвен план график за провеждане на физическа подготовка на служителя от неговия ръководител, Наредба № 8121з-5433/16.03.2017 г. му предоставя възможност да извършва такава, в установеното работно време, за поддържане на високо ниво на работоспособност. В едно от решенията за отменително основание съдът е приел че не е доказана от ДНО липса на осъществен контрол от страна на служител, тъй като независимо, че не е изготвил графици, е упражнил контрол и е одобрил информацията в тях. В друг случай съдът е установил от събраните доказателства, че няма умишлено прекъсване на видеозапис при проверка по ЗДвП от служителя – при започването ѝ камерата е била в режим на запис, а впоследствие служителят е извършил множество действия, които не могат да се съчетаят с непрекъснато следене режима на камерата. Специфичен е случай, при който съдът приема, че не е извършено дисциплинарно нарушение, въз основа на съдебно-медицинска експертиза – според нея, наличието на 0,18 промила алкохол в кръвта не дава функционални промени и лицето се води практически трезво, т.е. служителят е бил в състояние да изпълнява служебните си задължения и поставените му задачи. Заповед е била отменена от съда при доводи за неизвършено дисциплинарно нарушение – неизпълнение на разпореждане на пряк ръководител, тъй като служителят не се е отклонил от определения установъчен пункт, а е бил в игрална зала, в рамките на територията на този пункт.

Поради **недоказано авторство** на извършеното дисциплинарно нарушение е отменена 1 заповед (17 за 2024 г.).

- **Недоказан състав на дисциплинарното нарушение от обективна страна** - в 24 от отменените заповеди (55 за 2024 г., 14 за 2023 г.) – не е било установено неправомерно поведение, което може да се квалифицира по чл. 198 – 203 от ЗМВР.

В едно от решенията съдът е установил, че липсва пълно доказване на действия на служителя, които могат да бъдат квалифицирани като неизпълнение на ЗМВР, подзаконовни актове или разпореждания на ръководители, регламентиращи служебната му дейност. В два от случаите в отменителните актове е установено, че не е доказана съставомерност на действията на служителите, тъй като в писмени указания на ръководител се съдържа изискване за спазване на ЗДвП, но в дисциплинарните производства и в заповедите не е установявано кои точно разпореждания от ЗДвП не са били спазени от служителите.

Налага се като трайна съдебна практика съдът да изисква за да е доказано осъществяването на сложните състави като този по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, да са събрани категорични и безспорни доказателства за всеки от кумулативно предвидените в нормите

елементи. За една от отменените заповеди съдът е постановил, че не е налична втората кумулативна материално правна предпоставка по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – деянието да е създадо предпоставки за уронване на престижа на службата. Друга заповед е отменена поради липса на уронване на престижа на МВР, тъй като няма безспорно доказано вземане на подкуп. В едно от своите отменителни решения съдът е приел, че не е имало не само уронване на престижа, но и неспазване на т. 33 от ЕК, доколкото на мястото, където е осъществил действията си наказаният служител не е установено да са присъствали други граждани. Липсата на състав по чл. 201, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е установена от съда при отмяна на заповед, тъй като нарушението не е било извършено в срока на изтърпяване на друго такова наказание.

Специфично е произнасянето на съда при отмяната на една от заповедите, при което е приел, че не е осъществен състав на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, независимо от факта, че поведението на служителя е било морално укоримо. Доводите в съдебния акт са за липса на такъв интензитет, агресивност и публичност на извършеното, които да го окачествяват като го окачествяват като тежко и по този начин реално да застрашава доброто име на институцията.

Отново имаме решение на съда, при което противно на чл. 194, ал. 3 от ЗМВР е приел, че само с влязло в сила НП може да се приеме за установено и доказано, че служител е осъществил съставомерно нарушение на правилата за движение по пътищата и съответно не е спазил етичните правила от т. 28 на ЕК. Този извод е мотивиран с това, че служителят е привлечен едновременно и към дисциплинарна и към административнонаказателна отговорност за едно и също деяние. Дори според съдебния акт следва НП да е било потвърдено при евентуално негово обжалване, за да може да се търси дисциплинарна отговорност от служителя.

- Недоказано наличие на субективния елемент на състава на дисциплинарното нарушение (виновно поведение на служителя) е имало в 10 от случаите на отмяна на заповеди за налагане на дисциплинарни наказания.

Отменени са 5 заповеди (13 за 2024 г.), тъй като не е било установено **вменено задължение на служителя** за действията, за неизпълнението на които му е наложено дисциплинарното наказание. При две от отменените заповеди на служителя не е било определено да изпълнява функциите, за които впоследствие ѝ се търси дисциплинарна отговорност. В един от случаите, по длъжностна характеристика служителят не е имал вменено задължение, за което му е наложено дисциплинарното наказание. Заповед е отменена, поради недоказано наличие на разпоредби на конкретно служебно имущество и за съда това е равнозначно на липса на приети разпоредби която не може да доведе до каквото и било тяхно нарушение. За друга отменена заповед съдът е констатирал липсата на разписано в длъжностната характеристика на служителя задължение да проверява видеорегистратора на служебния автомобил при проверки и контрол на нарядите.

За недоказано от субективна страна поради установено незапознаване на наказания служител с актовете или разпорежданията, определящи изисквания към неговото поведение и служебни действия, съдът е отменил 2 заповеди (12 за 2024 г., 6 за 2023 г.). Една от заповедите е отменена, тъй като служителят не е бил запознат със заповед на ръководителя на структурата, определяща основно работното време, както и с неговия диапазон, определен в нея. Запознаване не са били установени нито в актовете за встъпване на служителя, нито в длъжностната му характеристика. Другата заповед е отменена поради незапознаване на наказания служител с Методическите указания за действията на служителите в МВР по Закона за домашното насилие.

През 2025 г. 3 заповеди (1 за 2024 г., 4 за 2023 г.) са били отменени, поради наличието на **обективна невъзможност** за служителите да имат поведение, отговарящо на изискванията. В единия от случаите, наказаният служител не е проявил небрежност в служебната си дейност, тъй като е бил лишен от възможност като ръководител да осъществи контрол върху подчинени му служители, поради тяхното самоволно напускане на постове, въпреки проведения им инструктаж и поставени конкретни задачи. В една от заповедите е наложено дисциплинарно наказание, въпреки, че в мотивите ѝ е посочена фактическа невъзможност служителя да изпълни разпореденото му с писмена заповед от ръководител – липсата на специална компетентност за тази задача. Заповед е отменена поради приетото от съда, че забавянето на вземане на кръвна проба от служителя не е по негова вина, той е бил поставен в невъзможност това да се осъществи своевременно, тъй като не му е бил издаден съответния талон за изследване. В друг случай съдът е установил от събраните доказателства, че няма умишлено прекъсване на видеозапис при проверка по ЗДВП от служителя – при започването ѝ камерата е била в режим на запис, а впоследствие служителят е извършил множество действия, които не могат да се съчетаят с непрекъснато следене режима на камерата.

1.2. Неправилната квалификация на вмененото дисциплинарно нарушение е довела до отмяната на 21 заповеди (25 за 2024 г., 41 за 2023 г.).

За девет заповеди съдът е установил несъответствие между цифровата и словесната квалификация на деянието, както и между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация, като е имало подвеждане на фактите под несъответстващо правно основание. Това е довело до неразбиране каква е точната воля на наказващия орган. В една от отменените заповеди е посочена квалификацията по чл. 52, ал. 2 от Инструкция № 81213-749/2014 г., но реално текстовото описание съответства на ал. 4 на същия член. В друга в квалификацията действията са описани като неизпълнение на заповед за утвърждаване на организационно технологични правила, но са подведени под състава на чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, а не под състава на т. 11 на същия член. Съдът е приел за неправилно дисциплинарното обвинение, тъй като е било за нарушение по чл. 194, ал. 1, т. 1 пр. 1 от ЗМВР за неизпълнение на закона, но за състава по чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – за проявена небрежност. В мотивите при отмяна на една от заповедите съдът ясно е посочил, че квалификацията „неизпълнение на служебни задължения“ не кореспондира с посоченото материално основание на чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 1 от ЗМВР, а с разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР.

Две заповеди са отменени поради неясно описано дисциплинарно обвинение едновременно и като неизпълнение на разпореждания на служебен ръководител и като неизпълнение на служебни задължения, изразяващо се в неосъществен контрол.

В единия от случаите съдът е приел, че нарушението неправилно е квалифицирано като такова по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, вместо по т. 15 (но в същото време, обаче в съдебния акт е установено, че се касае за нарушение на Вътрешните правила за документооборота в МВР – което определя като правилна квалификацията в отменената заповед).

В три от отменителните решения съдът излага доводи за неправилно квалифициране на неправомерното поведение като неизпълнение на служебни задължения, вместо на подзаконов нормативен акт (Инструкцията за ППД, съдържащ пряко вменени служебни задължения за конкретни длъжности) или на заповед на министъра. Сходен е случай на отмяна на заповед, тъй като вместо нарушение на разпоредбите на Инструкцията за ППД деянието е квалифицирано като неуплътняване на работното време, т.е. вместо по чл. 200, ал. 1,

т. 11 от ЗМВР - по чл. 199, ал. 1, т. 6 от ЗМВР. Заповед е отменена поради неправилна квалификация на поведението на служителя като нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, тъй като типовата длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност определя най-общо управленчески функции и не подменя правилата по Инstrukция № 81213-749/2014 г. и Наредба № 81213-532/2015 г. за КПД.

За 3 от отменените заповеди съдът е приел неправилно квалифициране на деянията като съставомерни по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. Мотивите са за това, че неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР, заповедите и разпорежданията на ръководителите е различно от неспазване правилата на ЕК. Приел е, че неправилно е определено поведението на служителя като нарушение на служебната дисциплина и същевременно на ЕК.

1.3. За неприлагане на нормата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР, когато са установени едновременно на две дисциплинарни нарушения, са отменени 13 заповеди (21 за 2024 г., 9 за 2023 г.).

При отмяната на заповедите съдът е установил, че наказващият орган изрично е приел, че служителите са извършили повече от едно нарушение, но не е приложил правилата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР като посочи квалификацията и определи наказание за всяко едно от тях. Характерен случай е в една от отменените заповеди, при които са описани две неправомерни действия на служителя, извършени на различни дати. За една от заповедите отмяната е мотивирана с бланкетно цитиране от наказващия орган на нормата, без реалното ѝ приложение. Заповед е отменена, тъй като наказващият орган не само не е определил наказание за всяко нарушение, но и не е индивидуализирал тези наказания за всяко едно нарушение, така както изисква чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. В едно от отменителните решения съдът е постановил, че приложението на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР е задължително за наказващия орган и в случаите, когато се налага дисциплинарно наказание уволнение.

1.4. Поради необсъждане или неприлагане от наказващия орган на чл. 198 от ЗМВР (маловажност) административните съдилища са отменили 2 заповеди (22 за 2024 г., 7 за 2023 г.). За едната съдът е приел, че наказващият орган само формално в заповедта е споменал за липса на основанията за прилагане на чл. 198 от ЗМВР, без да изложи мотиви за този свой извод. За другата в отменителното решение е прието, че в наказващия орган не е взел предвид тежестта на нарушението, липсата на вредни последици от него, доброто поведение на служителя. Всичко това, заедно с безспорно установеното и доказано допуснато минимално отклонение от изискванията от служителя, определят нарушението като маловажно по смисъла на чл. 198 от ЗМВР.

2. Съществено нарушение на административнопроизводствените правила

На това основание са отменени 88 заповеди (137 за 2024 г., 96 за 2023 г.).

2.1. Липсата на елементите от съдържанието на заповедта, изброени в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР е довела до отмяната от съда на 37 заповеди (46 за 2024 г., 36 за 2023 г.).

Липсата на пълно и изчерпателно обсъждане на доказателствата е довело до отмяната на 17 заповеди. В една от тях не е било извършено обсъждане на възраженията на служителя, в другите не е било посочено какво е било дължимото поведение, което той е следвало да има. В седем от заповедите въпреки очевидното наличие на противоречия в доказателствата, то не е било коментирано от наказващия орган и те не са били отстранени. В част от тези заповеди наказващият орган избирателно е цитирал само част от сведенията, в една от тях избирателно е извършил кредитиране на някои доказателства, но без да изложи мотиви за своето решение да игнорира останалите.

Дванадесет заповеди не съдържат мотиви за доказаност на дисциплинарното обвинение, в едната от тях конкретно за осъществен състав на дисциплинарното нарушение от субективна страна. Съдът изрично е отбелязал, че мотивите на наказващия орган следва да са обективирани в акта, с който е наложено дисциплинарното наказание, а не да се извличат от материалите от дисциплинарното дело. В шест от заповедите самото дисциплинарно обвинение не е конкретизирано, не е ясно какви поставени задачи не е изпълнил служителя и има неяснота в изписаните текстове за вмененото нарушение.

В десет от отменените заповеди не са посочени точна дата, време и обстоятелства на извършване на дисциплинарното нарушение. В две от тях не е посочено и мястото. В една от заповедите срокът, за който се търси дисциплинарна отговорност от служителя е напълно различен от този, който е вписан в заповедта за образуване на дисциплинарното производство. В две от заповедите липсва описание на обстоятелствата, фактическата обстановка при извършването на дисциплинарното нарушение – дисциплинарните нарушения не са индивидуализирани.

В една от заповедите, в диспозитива не е вписан в пълнота срока на определеното и наложено дисциплинарно наказание.

В две от заповедите за първи път са внесени съществени изменения в квалификацията на дисциплинарното нарушение – в едната дисциплинарно нарушение, изразяващо се в неспазване моралните норми на ЕК се появява едва в самата заповед, до този момент такова обвинение не е съществувало. В другата е допуснато изцяло ново текстово описание на нарушението.

2.2. Поради неизпълнение от наказващия орган на задължението по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР са отменени 21 заповеди (49 за 2024 г., 33 за 2023 г.).

За три от отменените заповеди съдът е установил липсата на обективен и всестранен анализ от страна на наказващия орган на всички факти и обстоятелства по чл. 206, 2 от ЗМВР - не са направени собствени изводи по отношение на тях. В една от заповедите конкретно е посочена липсата на правна оценка на последиците и точното посочване на формата на вината при извършване на нарушението, както и на интензитета на самото деяние.

Съдът е посочил в отменителните си актове за тринадесет от заповедите, че формално е била приложена разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, без да е извършена индивидуализация на наказанието в необходимата степен. Наказващите органи само бланкетно са изброили обстоятелствата съобразно фактическата обстановка и не са ги съпоставили с цялостното поведение на служителя. В две от заповедите не е взета предвид липсата на наказания и наличието на множество награди на служителите за времето на службата им в МВР.

В единия от случаите съдът е подчертал, че в отменената заповед липсва обсъждане и изчерпателни мотиви как е приложен чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, както и правна обосновка за точно определения от наказващия орган срок на наложеното дисциплинарно наказание.

2.3. Неизпълнението на задължението на наказващия орган по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР е довело до отмяната на 9 заповеди (14 за 2024 г., 19 за 2023 г.).

Две от заповедите са отменени, тъй като няма приемане на обясненията след запознаване с всички материали от дисциплинарното производство, нито пък служителят е бил изслушан от наказващия орган.

В пет от случаите съдът е установил, че не са приложени доказателства за връчена покана от наказващия орган и не е предоставен срок на служителя за обяснения и възражения

преди да му бъде наложено дисциплинарното наказание. В единия от тях покана има само за запознаване с обобщената справка, но съдът не я приема за изпълнение на изискванията по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, като мотивира отмяната с това, че те не могат да бъдат заместени от поканата по чл. 207, ал. 8, т. 6 от ЗМВР. В друг случай на отмяна освен, че липсва покана от наказващия орган, но и от материалите от дисциплинарното дело се установява, че служителят не е дал нито едно обяснение през цялото време на производството.

Специфични са две от отменителните съдебни решения, в които съдът се мотивира с това, че наказващият орган, въпреки приемането на писмените обяснения, не е и изслушал служителя. Дори в едно от тези решения съдът е обосновал такова задължение с норми от ЗДСл (очевидно неотнормирани към дисциплинарната отговорност в МВР) и е подчертал, че следва да има и изрична покана за изслушване.

2.4. За неспазването на сроковете по в чл. 195 от ЗМВР за търсене на дисциплинарна отговорност, съдът е отменил 5 заповеди (12 за 2024 г., 11 за 2023 г.).

Четири заповеди са отменени от съда за неспазване на двумесечния срок, определен в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

В единия от случаите съдът е приел, че този срок за налагане на дисциплинарното наказание е започнал да тече още от датата на запознаването на наказващия орган с предложението на прекия ръководител за образуване на дисциплинарното производство.

Характерни са два случая, при които с постъпването на данни от ДВС за извършено дисциплинарно нарушение, наказващите органи са разпоредили проверки. Те са били извършени и съответно приключили със справки, с данни за нарушенията и за извършителите. Въз основа на тези справки са били образувани от наказващите органи дисциплинарни производства по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР, които са приключили с налагане на дисциплинарни наказания. В отменителните решения съдът е констатирал, че нарушенията са били установени от наказващите органи още от датата на постъпване в деловодството на справките от проверките, от когато е започнал да тече двумесечният срок за налагане на дисциплинарни наказания, тъй като е било налице установяване на дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 196 от ЗМВР. В рамките на този срок е следвало да приключат дисциплинарни производства.

Заповед е отменена поради установено от съда изтичане на едногодишния срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за налагане на дисциплинарното наказание, който започва да тече от датата на извършване на нарушението. В случая момента на извършване е бил от пораждане на задължението за изпълнение на конкретно вменено задължение, но дори и с приспадане на дните, в които служителят е бил в законоустановен отпуск срокът е бил изтекъл.

2.5. През изминалата година са отменени:

- една заповед за нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо с определяне на проверяваща комисия за проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР само от един член;

- девет заповеди, поради непълно дисциплинарно разследване, при което не са били събрани сведения от очевидци на нарушението (което впоследствие е довело в съдебно заседание до съществени противоречия в доказателствата) и от незаинтересовани лица. В един от случаите ДРО не е предприел допълнителни действия за пълно установяване на обективната истина. За една от заповедите съдът е установил прехвърляне на доказателствената тежест от наказващия орган върху служителя, при което той следвало да докаже наличието на голяма служебна заетост. Заповед е отменена поради липсата на повторно видеотехническо изследване на приобщени видеозаписи;

- една заповед, тъй като член на ДРО не се е отвел, при наличие на условията на чл. 207 от ЗМВР и това е довело до необективност на дисциплинарното производство;

- една за нарушено право на защита – не е било уважено искане на служителя да му се предоставят копия на материалите от производството, които са били от съществено значение за неговата защита, не са му били предоставени всички материали от производството и конкретно приобщени видеозаписи;

- една заповед поради недопустимо приобщаване на доказателства – на звукозаписи, придобити от ползването на СРС;

- една поради нарушена независимост на ДРО – наказващият орган върнал дисциплинарното производство за нова справка и тя била напълно противоположна на първата;

- две заповеди са отменени като нищожни – едната поради налагане на дисциплинарно наказание от некомпетентен орган, а другата, тъй като наказващият орган е черпил своите правомощия от предишна заповед за заместване, която не е била актуална към момента на налагане на дисциплинарното наказание.

V. Обсъждането на доводите на съдебните състави за отмяна на издадени през 2025 г. заповеди за налагане на дисциплинарни наказания води до следните изводи:

Налице е значително намаление на броя на отменените заповеди за налагане на дисциплинарни наказания в МВР при тяхното съдебно оспорване – с 84 броя. Намаление има при 21 от структурите, в 7 от структурите броят на отменените заповеди е равен на този през 2024 г. При 7 структури броят на отменените заповеди е незначително завишен.

От мотивите на съдебните решения се установява следното:

1. Неспазването на материалните норми

1.1. Доказването на дисциплинарното нарушение е една от най-важните части на дисциплинарните производства и изисква завишено внимание и отговорност от страна на всички участници (ДРО, наказващи органи и проверяващи комисии) за спазване на основните задължения по чл. 206, ал. 4 и чл. 207, ал. 3 от ЗМВР. Претенциите на съда са изключително завишени по отношение на пълнотата на доказването при търсенето на дисциплинарна отговорност и спазване на основните принципи на истинност и на служебното начало, прогласени в чл. 7 и чл. 9 от АПК. Не малка част от дисциплинарно наказващите органи, при търсене на дисциплинарна отговорност, се задоволяват с първично събраните данни за нарушението, без да изясняват какви доказателства са необходими за решаване на делото, за установяване на всички факти и обстоятелства за нарушението и неговия извършител, за индивидуализиране на наказанието. Приемат за установени нарушения въз основа на данни, които не съдържат безспорно потвърдена и доказана информация, водеща до единствено възможния извод, че именно конкретния служител е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. Липсата на еднозначност на такъв извод определя и мотивите на отменителните съдебни решения за това, че заповедите са издадени въз основа на съмнения и предположения. За да се достигне до такъв извод е необходимо внимателен прочит и анализ на данните за фактическата обстановка и оценка на това кои доказателства са свързани с дисциплинарното нарушение и следователно следва задължително да бъдат събрани, за да се осъществи пълно доказване на извършеното дисциплинарно нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. Също така, всяко противоречие в доказателствата изисква събиране на допълнителни такива за неговото отстраняване. Самото административно производство и доказателствения процес в него изискват ангажиране на всички преки доказателства, а не да се разчита само на косвените.

Произнасяне на наказващия орган, което не почива на събраните доказателства при всички случаи има за последствие отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание. Съдът е категоричен, че е недопустимо при доказано правомерно поведение на служителя, той да бъде обект на дисциплинарна отговорност. Фактическо поведение, съответстващо на нормативно определени изисквания не може да води до налагане на дисциплинарно наказание. За да се даде такава оценка на действията на служителя, не следва да бъдат пренебрегнати, съответно несъбрани доказателствата, които са в негова полза и защита.

С оглед на съдебните произнасяния, в дисциплинарната практика наказващите органи, ДРО и проверяващите комисии следва да обърнат изключително внимание при доказването на дисциплинарни нарушения, които са със сложни състави – когато в нормата са предвидени кумулативни елементи. Основателни са претенциите на административните съдилища за доказаност по безспорен и несъмнен начин на всяка една от материалните предпоставки на тези нарушения, за да се постигне правилно приложение на материалния закон. Предвид съдебната практика, наказващите органи следва да положат усилия за събиране на доказателства и за интензитета, агресивността и публичността на извършените дисциплинарни нарушения, съставомерни по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

Дисциплинарната отговорност е обоснована от наличието на вменени задължения на служителя, за което съдът изисква да са приложени доказателства – особено за разпореждания и актове, които не са публикувани. Наказващите органи, ДРО и проверяващите комисии следва да се съобразят с факта, че дейността в МВР се урежда от множество вътрешни правила, методически указания и заповеди – самите те следва да бъдат част от доказателствения материал на дисциплинарните производства и проверки. Съдът е констатирал липсата на вменени задължения на наказаните служители, вкл. и в съответните длъжностни характеристики за заеманите от тях длъжности. От отменените заповеди се установява, че от съществено значение е доказването и на самото запознаване на служителите със задълженията, които те са били длъжни да изпълнят, но не са го сторили. Съдът изисква конкретни и ясни доказателства в дисциплинарните производства и проверки за това запознаване, за да приеме за законосъобразна оспорената заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Отново има отменени заповеди, тъй като дисциплинарно наказващите органи при издаването им не са съобразили факта, че служителите са били в обективна невъзможност да имат изискваното от тях поведение. Прави впечатление, че в една от тези заповеди дори в мотивите е била описана такава невъзможност и въпреки това е било наложено дисциплинарно наказание на служителя. Спецификата на дейността на МВР за изпълнение на възложените му задачи изисква почти във всеки един случай при оценка извършено ли е дисциплинарно нарушение от субективна страна, да има произнасяне и за наличието на обективна възможност за служителя за изпълнение на възложените му задължения.

1.2. Предвид намаления брой на отменените заповеди, прави впечатление запазването на почти същия брой спрямо 2024 г. на отменените заповеди, поради неправилна квалификация на вмененото дисциплинарно нарушение.

Най-често допусканата грешка от наказващите органи е липсата на съответствие между описаното фактическо състояние и обстоятелствата по извършване на нарушенията и подвеждането им под конкретната правна норма, съдържаща състава на дисциплинарното нарушение. Описаните дисциплинарни нарушения в чл. 198 – 203 от ЗМВР са с ясни характеристики и елементи, придържането към тези състави може да улесни наказващите органи за правилна квалификация на неправомерното поведение на служителите. Очевидни са

затрудненията при определяне на квалификацията на действия на служителите като неизпълнение на служебни задължения или на разписани такива в съответните актове и разпореждания. Смесването на двете различни квалификации се приема за недопустимо в отменителните съдебни решения – така са посочени и съставите на двете нарушения в чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, при условията на алтернативност. Съдът е обърнал внимание на наличието на актове, вкл. и подзаконови такива, в които се съдържат пряко вменени задължения на определени категории служители и за конкретни длъжности. В тази насока внимание следва да се обърне на съдебното решение, в което изрично е подчертано, че длъжностната характеристика не може да подмени възложените функции на служителя в подзаконов нормативен акт.

И през 2025 г. има отменени заповеди за налагане на дисциплинарни наказания при неправилно подвеждане на неправомерното поведение на служителите под състава на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР за нарушения на етичните правила в ЕК, въпреки, че от доказателствата се установява неизпълнение на конкретно определени служебни задължения. Следва да се отбележи, че подобно квалифициране на нарушението противоречи не само на съдебната практика, но и на забраната по чл. 12, ал. 3 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.

1.3. Повишават се изискванията на административните съдилища за приложението на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР, в случаите на едновременно установени две дисциплинарни нарушения.

Този път има отменени заповеди заради формално и бланкетно прилагане на правилата на тази норма от дисциплинарно наказващия орган. Съдът налага със своята практика дисциплинарно наказващите органи не само да определят за всяко едно от извършените дисциплинарни нарушения отделни дисциплинарни наказания. Вече се изисква в заповедите за всяко нарушение да се извършва обсъждане на обстоятелствата по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР и съответно да се индивидуализира определеното от наказващия орган дисциплинарно наказание. Т.е. формалното цитиране на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР дори и за едно от двете нарушения е достатъчно основание за нейната отмяна.

1.4. Значително по-малък е броят на отменените заповеди поради необсъждане или неприлагане на чл. 198 от ЗМВР. Допълнително изискване на административния съд е не само да констатира в заповедта наличието или липсата на основанията за приложението на нормата, но и този извод да бъде подробно и изчерпателно мотивиран от наказващия орган. Произнасянето за приложението на тази норма е предвидено и като задължение и в Инструкция № 8121з-877/2021 г.

2. Съществено нарушение на административнопроизводствените правила

2.1. Отново не е малък броят на отменените заповеди, за несъобразяване с изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР за съдържанието на индивидуалния административен акт.

Основен пропуск при изготвянето на заповедите е непълно или почти никакво обсъждане на всички събрани доказателства в хода на проведените дисциплинарни производства. Дисциплинарно на казващите органи продължават да не описват какво е следвало да бъде дължимото поведение на служителите, за да отговаря на изискванията и да не е неправомерно. Без обсъждане се оставят противоречия между доказателствата, които пречат на еднозначно заключение за безспорно установено дисциплинарно нарушение. Съдът е крайно критичен към заповеди, в които наказващият орган се обосновава с част от доказателствата, въпреки противоречието им с останалите и същевременно не излага мотиви защо е кредитирал именно тях. В заповедта изрично следва да се коментират противоречията в

доказателствата и едновременно с това да бъдат отстранени. Тези обсъждания са важна част от самите мотиви, поради липсата на които съдът е отменил част от заповедите за налагане на дисциплинарни наказания. Неколкократно в отменителните съдебни решения се посочва, че мотивите следва да са именно в заповедта, а не да се извличат от събраните материали в дисциплинарното дело.

Продължава да не се посочват изчерпателно в заповедите точните дати и местата на извършване на дисциплинарните нарушения и това води до установяване от съда на липса на определеното в закона съдържание. Вниманието изискват случаите, когато нарушението не е извършено на точно установена дата, а във времеви отрязък – срок, който също следва точно да е описан. Освен тази част от индивидуализацията на дисциплинарните нарушения, съдът е установил и липса на описание на обстоятелствата и фактическата обстановка, на нарушените актове и разпореждания.

Недопустимо е установеното от съда включване на ново дисциплинарно обвинение едва в крайния акт, с който се налага дисциплинарното наказание. Това нарушение определено противоречи на изрично разписаните изисквания в Инструкция № 8121з-877/2021 г. - при получаване данни за промяна във фактическата обстановка или на дисциплинарното обвинение да се изменят заповедите за образуване на дисциплинарни производства и проверки.

2.2. По-малък е броят на отменени заповеди, поради неизпълнено от ДНО задължение по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР за индивидуализация на дисциплинарното наказание.

Предимно от страна наказващите органи в заповедите само формално се цитира нормата, без да се обсъждат и анализират всички посочени в нея обстоятелства, поотделно и изчерпателно. Административните съдилища изискват пълна правна оценка на последиците, на вината с точно обосноваване коя от нейните форми е в случая, вкл. и за интензитета на самото деяние. Акцентираща се напоследък в съдебната практика върху обсъждането на цялостното поведение на наказаните служители и конкретно съобразяване на наложеното наказание с него. Съдът изисква пълни, ясни и точни доводи за това как и защо е определен именно конкретния срок на наложеното наказание, доколкото в съставите на Глава осма от ЗМВР е предвиден диапазон от срокове, в който наказващият орган може да прояви оперативна самостоятелност при постановяване на индивидуалния административен акт.

2.3. Запазва се броят на отменените заповеди, поради неспазване на изискванията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР.

Съдът е установил пълна липса на приемане на писмените обяснения на наказаните служители, което е грубо нарушение на нормата. Самото изпълнение на задължението на наказващите органи по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР също изисква да бъде безспорно доказано с конкретни доказателства. При липса на такива, съдът е приел, че то не е било изпълнено и е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Категоричен е съдът за спазване изискването на Инструкция № 8121з-877/2021 г., при липса на дадени обяснения от служителя през цялото дисциплинарно производство, след запознаване с обобщената справка да му бъде връчена изрична покана за това от наказващия орган. Дори нещо повече в едно от отменителните решения съдът се стреми да наложи практиката винаги след приключване на дисциплинарното производство със становището на ДРО, на служителя да бъде връчена покана от наказващия орган за даване на обяснения или възражения, въпреки, че в закона не е разписано такова изискване. Също така съдът прави разграничение между обясненията в хода на производството и тези при осъществяване на правото по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР.

2.4. Малък е броят на отменените заповеди, поради преклудиране на възможността да се търси дисциплинарна отговорност, съобразно сроковете в чл. 195 от ЗМВР.

В отменителните решения административните съдилища са установили предимно неспазване на двумесечните срокове за произнасяне на наказващите органи. Това е и най-често срещаното нарушение, което в част от случаите е свързано с отдавна преодоляната практика да се образува дисциплинарна проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР и въз основа на резултата от нея да се образува дисциплинарно производство, вместо директно да се наложи дисциплинарното наказание на провинилия се служител. Най-неоправдан е случаят, при който неправилно е бил приспаднат ползвания от служителя законоустановен отпуск, в резултат на което заповедта е била издадена след едногодишния преклузивен срок от датата на извършване на нарушението.

2.5. Характерно нарушение на административнопроизводствените правила е провеждането на непълно дисциплинарно разследване, в резултат на което съдът е отменил значителен брой заповеди. В резултат на това в отменителните актове е установено несъбиране на важни доказателства, непровеждане на необходими допълнителни действия от разследващите органи и проверяващите комисии, нарушение на принципа на служебното начало. Съществени пропуски са допуснати от наказващите органи и ДРО, при правилното приложение на ЗМВР и АПК, като не са спазили изискванията за независимост и безпристрастност. Неоснователно е отказано предоставяне на материали от дисциплинарното производство на разследвания служител, не е спазена компетентността на наказващите органи – нарушения от категорията на абсолютните, водещи при всички случаи до отмяна на постановените заповеди.

VI. Задълбочения прочит на съдебната практика очертава грешките и пропуските, които се допускат при прилагането на нормативната уредба на дисциплинарната практика в МВР. В настоящия си вид, при тяхното точно прилагане и спазване, ЗМВР и Инструкция № 81213-877/2021 г. осигуряват възможност на дисциплинарно наказващите органи и подпомагащите ги ДРО и проверяващи комисии да провеждат законосъобразни производства, приключващи с устойчиви индивидуални административни актове, които да издържат при съдебно оспорване. Тъй като дисциплинарното производство е вид административно производство, отговор на някои от неуредените въпроси в ЗМВР и Инструкцията следва да се търсят в АПК. В Инструкцията подробно, ясно и разбираемо са описани действията, които следва да се извършат в хода на дисциплинарните производства и проверки, не се изисква някакво специално тяхно правно тълкуване. Всички отменителни съдебни решения съдържат мотиви, в които се установява конкретно нарушение от ДРО, проверяващите комисии и наказващите органи на нормите, уреждащи дисциплинарната практика в МВР.

За да бъде законосъобразна дейността на ангажираните служители с търсене на дисциплинарна отговорност на извършилите дисциплинарни нарушения е необходимо те да познават много добре всички актове, уреждащи административните производства по налагане на дисциплинарни наказания. Проследяването на съдебната практика на административните съдилища по обжалваните заповеди за налагане на дисциплинарни наказания дава възможност за превантивно недопускане на грешки, компрометиращи дисциплинарните производства и издадените индивидуални административни актове, с които те приключват. Принос за това може да се осъществи със запознаването и обсъждането от служителите на годишните правни анализи на отменените заповеди, изготвени в техните структури и общия правен анализ за МВР. От съществено значение е провеждането на обучително-семинарни занятия със служителите на ръководни длъжности разполагащи с дисциплинарна власт и на тези, които се ангажират с провеждането на дисциплинарни производства и проверки. Тяхната ефективност

може да бъде повишена с участието на служители от отдел ДДП при ДЧР – МВР и отдел ППДО на ДПНД.

Изрично следва да се подчертае, че постигането на съществено намаляване на отменените заповеди за налагане на дисциплинарни наказания в структурите се дължи на все по-активното подпомагане на наказващите органи, на ДРО и проверяващите комисии от юрисконсултите. Те имат и принос за проследяване на съдебната практика при обжалване на заповедите за налагане на дисциплинарни наказания. В предоставените правни анализи са отбелязали и характерни грешки и пропуски, допускани в дисциплинарната практика във всяка отделна структура, с начертани мерки за отстраняване и недопускане.

Най-често допускани грешки са:

- не се приобщават всички доказателства към дисциплинарните производства и проверки или се допускат пропуски при тяхното приобщаване, особено на видео и звукозаписи;

- ДРО и проверяващите комисии при снемане на обяснения от служителя или на сведения от свидетелите не поставят конкретни въпроси за факти и обстоятелства от съществено значение за установяване на обективната истина, поради което остават неизяснени всички данни за нарушението;

- не се спазват предвидените в Инструкция № 81213-877/2021 г. срокове за отправяне до наказващите органи на предложения за удължаване на сроковете на производствата и проверките или за изменения на първоначалните заповеди за образуване, при получени нови данни за промяна във фактическата обстановка или дисциплинарното обвинение;

- ДРО и проверяващите комисии избягват да правят пълен, изчерпателен и обстоен анализ на събраните доказателства в справките, не мотивират кредитирането на отделни доказателства, с които обосновават своите изводи;

- тежестта на търсенето на дисциплинарна отговорност от провинилите се служители се прехвърля предимно на ръководителите на структурите и дисциплинарната власт не се упражнява от всички ръководни служители, които разполагат с нея.

От анализите се установява, че продължава добрата практика в структурите да се създава организация за запознаване на всички служители с правните анализи, да се провеждат срещи с ангажираните в провеждането на дисциплинарни производства и проверки, да се провежда обучителни занятия по нормативната уредба на дисциплинарната практика в МВР.

При изпълнение на функционалните задължения по чл. 96, ал. 1, т. 7 и 8 от ПУДМВР, отдел ДДП при ДЧР – МВР установи, че поради допускани грешки при издаване на заповедите за временно отстраняване на служители по реда на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, значителен брой от тях са отменени от административните съдилища при съдебно оспорване. Основание за това е липсата на достатъчно мотиви в заповедите за временно отстраняване, сочещи на наличието на предпоставките за приложение на нормата. В отменителни решения съдът е приел, че формалното цитиране на законовия текст не води до извод, че следва служителя да бъде отстранен. В заповедта е необходимо да са включени доводи, сочещи на реално съществуваща възможност служителят да затрудни разкриването на обективната истина и то именно от позицията на длъжността, която заема. Съдът вече изисква и конкретно посочване по какъв начин служителят може да възпрепятства провеждането на дисциплинарното производство и да попречи на разследващия орган да събере всички относими доказателства.

VII. Провеждането на законосъобразни производства за търсене на дисциплинарна отговорност от служителите, извършили дисциплинарни нарушения, в съответствие с изискванията на административните съдилища може да бъде постигнато с предприемането на следните мерки:

1. Запознаване на служителите, участващи в осъществяване на дисциплинарната практика с годишните правни анализи.

2. Провеждане на обучителни занятия с всички служители от структурите, участващи в производства за търсене на дисциплинарна отговорност.

3. Вземане от всички служители на ръководни длъжности в структурите да участват активно в търсенето на дисциплинарна отговорност от подчинените им служители, извършили дисциплинарни нарушения.

4. Оказване на помощ от служителите в звената ЧР в структурите на служителите, участващи в дисциплинарната практика като ДНО, или членове на ДРО и проверяващи комисии.

5. Активно съдействие от служителите на отдел ДДП при ДЧР - МВР на структурите по чл. 37 от ЗМВР в административните производства за търсене на дисциплинарна отговорност от извършителите на дисциплинарни нарушения.

С оглед горното и на основание чл. 96, ал. 1, т. 7 и 8 от Правилника за устройството и дейността на МВР,

ПРЕДЛАГАМ:

1. Настоящият правен анализ:

1.1. Да бъде изпратен на структурите по чл. 37 от ЗМВР, в които има служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР, за запознаване срещу подпис.

1.2. Да бъде публикуван на Интранет страницата на ДЧР – МВР.

2. Правните анализи на структурите, в които има служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР:

2.1. Да бъдат публикувани на техните Интранет страници.

2.2. Да бъдат запознати с тях срещу подпис служителите от съответната структура, участващи в осъществяването на дисциплинарната практика.

3. Ръководителите на структурите, в които има служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР:

3.1. Да взискват от всички ръководители на ръководна длъжност в ръководената от тях структура да използват активно предоставената им дисциплинарна власт за търсене на дисциплинарна отговорност от техни подчинени служители, извършили дисциплинарни нарушения.

3.2. Да организират обучението на служителите, участващи в осъществяването на дисциплинарната практика върху нормите, уреждащи търсенето на дисциплинарна отговорност.

3.3. Да създадат организация за запознаване на всички служители на ръководна длъжност с ежемесечния бюлетин за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР.

3.4. Да ангажират участието на звената ЧР и юрисконсултите в оказване на съдействие на служителите, осъществяващи дисциплинарната практика.

3.5. Да осъществят пряк контрол върху ръководителите на структурни звена в ръководената от тях структура за изпълнение на задълженията им като дисциплинарно наказващи органи и отстраняване на допуснати слабости.

3.6. Да изготвят предложения до главния секретар на МВР за включване в дистанционен курс в АМВР I.B450д на служители от ръководените от тях структури, ангажирани с провеждането на дисциплинарни производства и проверки.

4. Дирекция „Човешки ресурси“ – МВР:

4.1. Да публикува в ежемесечния бюлетин за ДДП допуснати характерни слабости в дисциплинарните практики на отделните структури и конкретни предложения за тяхното отстраняване.

4.2. Да организира и проведе обучителни занятия в структурите (със завишен брой отменени заповеди за 2025 г.), в които има служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР.

5. Отдел ДДП при ДЧР – МВР да включи обсъждането със служителите на ръководни длъжности на настоящия правен анализ и годишните правни анализи на съответните структури, в годишни методически проверки, които ще проведе по разпоредба на главния секретар на МВР.

6. Отдел ДДП при ДЧР – МВР да окаже активно съдействие и помощ на дисциплинарно наказващи органи, ДРО и проверяващи комисии при провеждането на конкретни дисциплинарни производства за дисциплинарни нарушения при фактическа и правна сложност.

7. Мерките от настоящия правен анализ да бъдат включени в годишния анализ на състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР през 2025 година.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Правни анализи.

ДИРЕКТОР:

Любомир Филипов